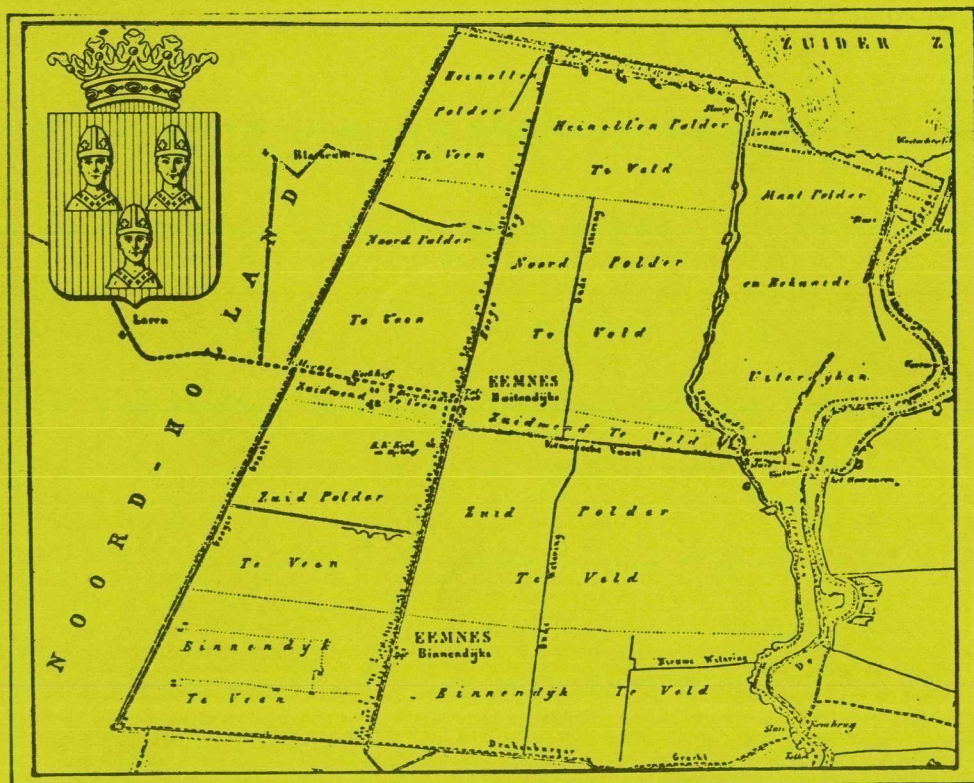

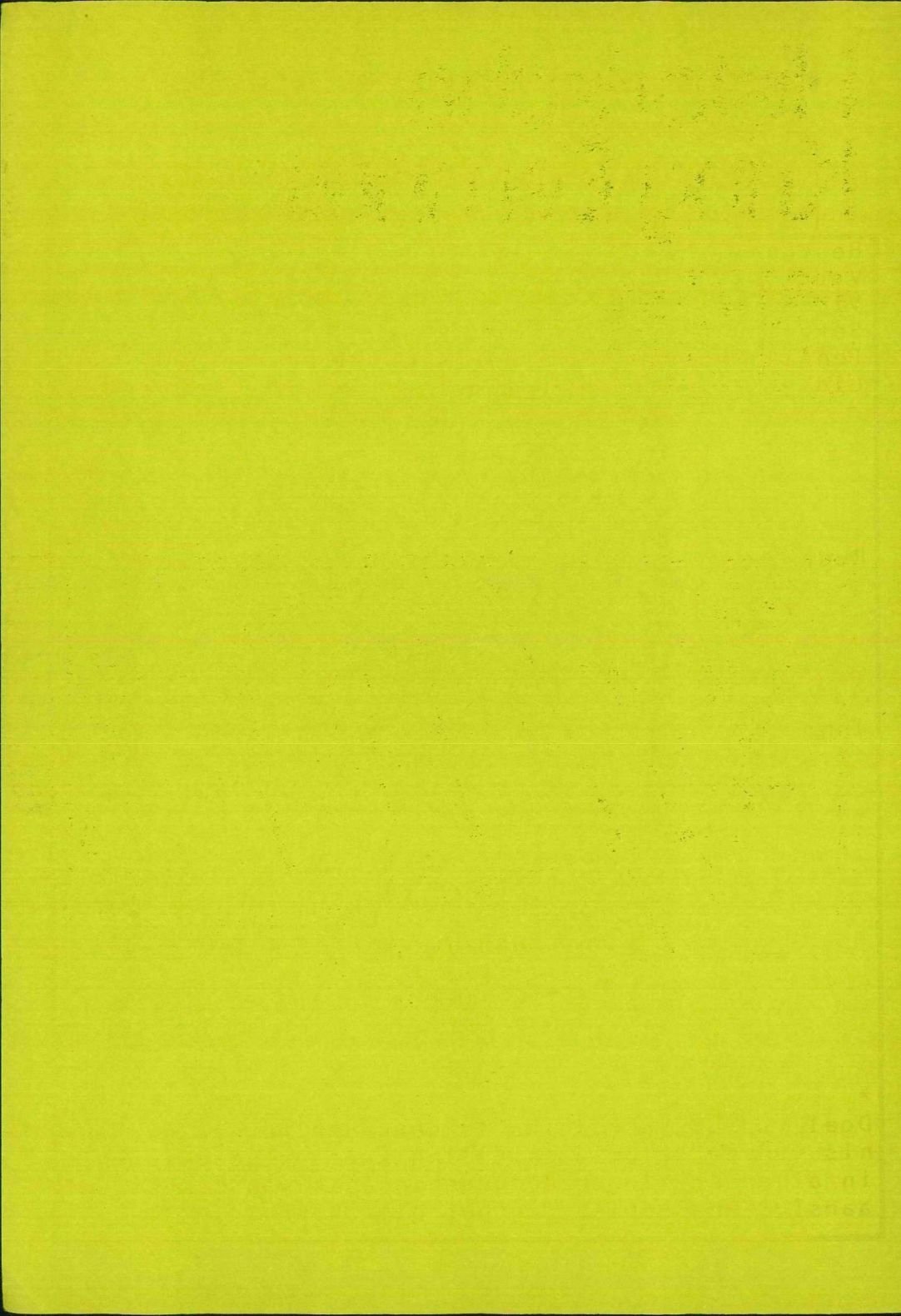
Historische Kring Eemnes

1903-1.

1903
JAAR 5

NR 1.

Historische Kring Eemnes

1983 jaargang 5-no.1

Verschijnt vier maal per jaar

Bestuur:

Voorzitter	A.M.Veth, Raadhuislaan 51
Vice-voorz.	J.V.M.Out, Raadhuislaan 87
Sekretaris	G.van Wijk-Blom, Raadhuislaan 39
Penningmeester	C.Jungerling, Ploeglaan 12
Lid	M.Achthoven-Hermeler, Faz.hof 12
Kontributie HKE f. 15,-- per jaar	
Rabo Bank Eemnes	
rek.nr. 31.59.11.425	
Girorek.nr. 2080362	

Redaktie:

H.Grootveld, B.van Raay en
G.L.de Boer sr.

Inhoud:

Van het bestuur	2
De Watersnood	2
Matteus Bell	5
<u>Werkgroepen</u>	
-Dr. Bell en zijn nageslacht	13
-Het huis van dr. Bell	19
-Mutsen(deel 2)	21
-De molen a.d. Eemn.vaart	24
De Koopmansrekeningen 1845	27
Mededelingen	30
Bibliotheek	31
Nieuwe leden	31

*

Doel van de vereniging is bevordering van de kennis van-en de belangstelling voor de geschiedenis in algemene zin en de geschiedenis van Eemnes, met aansluitend gebied, in het bijzonder.

Van het bestuur.

Dit is een lawaaierig nummer geworden. Je kunt wel spreken van een *Bell*nummer, want deze naam zult u heel wat keren tegenkomen.

Nooit van gehoord? Wel, dokter Bell, waarover een groot deel van deze aflevering gaat, leefde de vorige eeuw in Eemnes en heeft hier heel wat 'sporen' achtergelaten, zoals u wel zult merken.

Bij verder archief-onderzoek komen er wellicht nog meer gegevens omtrent dokter Bell, zijn voorgangers en opvolgers, tevoorschijn. De hele gezondheidszorg in die tijd is trouwens een studie waard.

Maar nu een eerste kennismaking met dokter Bell.

De dia-avonden Meentweg zijn inmiddels weer verleden tijd. Evenals vorig jaar zijn het weer heel gezellige, drukbezochte avonden geworden.

Er zijn niet alleen nieuwe feiten en verhalen aan het licht gebracht, maar we kregen later ook veel oude foto's van mensen en van panden, waarvan we weer een dia of foto mochten maken.

Tevens is er een lijstje aangelegd van adressen waar we nog langs mogen komen voor verhalen, foto's, afbeeldingen e.d..

Vanaf deze plaats nogmaals onze dank aan Henk van Hees, Wim Ket en Livia Lankreijer, die met veel plezier aan de voorbereiding en presentatie van deze avonden gewerkt hebben!

Bertie van Wijk-Blom.

De afgelopen winter was niet streng, maar wel erg winderig. Ook in januari 1916 waren het stormachtige dagen. Op 11 en 12 januari begon de wind in kracht toe te nemen en joeg het eerste water de polder in. De daarop volgende dagen was de wind zo aangewakkerd dat in de nacht van 14 op 15 januari gebeurde waar men al bang voor was.

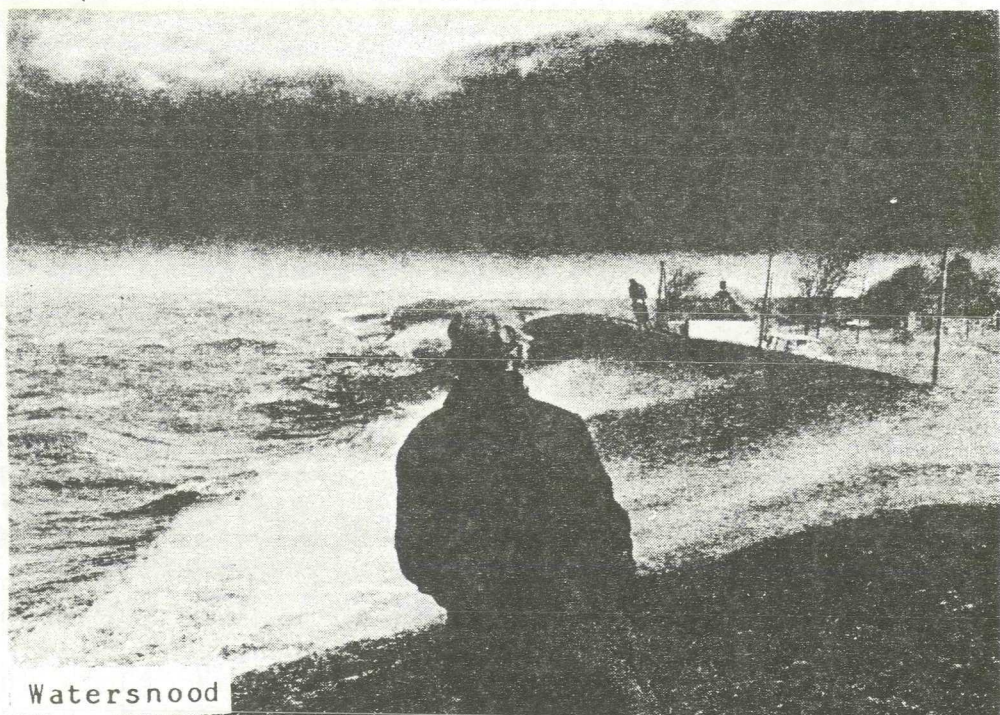
Dat menig Eemnesser daar nog wel eens aan terugdenkt blijkt uit het volgende verhaal van de heer Manten.

Watersnood 1916.

De noordwester storm raast over het dorp; overal zijn de mensen in de weer om alles vast te zetten. Rieten daken moeten het ontgelden en de rietdekkers Jongerden komen handen te kort om overal te helpen. Pannen vliegen in het rond, het is gevaarlijk langs de weg, maar wij schooljongens vonden dat prachtig want dan kwam het zeewater. Wij, n.l. C.Dop, W.van IJken, J.Manten sr., zaten bij C.Dop, de grootvader van C.Dop die er nog woont, in de timmerwerkplaats harmonika te spelen en de ene bui na de andere kwam uit het noordwesten over. Dat was ongeveer 4 uur in de middag en 's avonds om 9 uur stond het zeewater al in de huizen die achter de dijk stonden.

Het steeg maar steeds zodat mensen de kippen, konijnen en geiten aan de overkant in veiligheid brachten.

Omstreeks middernacht was het zo hoog gestegen dat het bij Dirk Bieshaar, waar nu Janv.d.Hoven woont, al over de dijk begon te stromen. In de nacht kwam een neef van mij, Tijs Kuiper, een zoon van Frans Kuiper de turfschipper, bij ons op Laarderweg 51

Watersnood

zeggen dat de dijk wel zou doorbreken en dat wij de kelder moesten leegmaken want alles* zou bij een doorbraak bederven.

Zover is het niet gekomen, want er kwam een doorbraak aan het eind van de Meentweg, daar waar Keyzer en Beekhuiszen nu wonen.

Een groot gat in de dijk; alles geprobeerd om het gat te dichten, maar het ging niet. Zware balken, die in de toren stonden, werden door de Burgemeester Jhr. Rutgers van Rozenburg, op zijn eigen auto naar de plaats van de doorbraak gebracht en werden met man en macht in het gat gewerkt, maar ze braken als lucifers in stukken en spoelden weg.

Er werd toen een ander plan geopperd.

De Gemeente zou het schip van Hendrik Kuiper kopen en door de polder naar het gat laten slepen door de motorboot van Gijs van IJken, de beurtschipper. Van IJken wilde zekerheid hebben voor zijn schip, want het kon toch vastlopen in de polder.

Dat werd geregeld en zo ging men op weg.

In die tijd daartussen werd er op de Laarderweg een dijkje aangelegd door militairen van het kamp Laren** om het water tegen te houden wat over de Driesten in onze richting stroomde.

Zover is het gelukkig niet gekomen, want er brak een dijk door in Spakenburg, zodat de Bunschoter polder vol liep; dat was een ontlasting voor onze polder.

Zo kwam het dat het schip van H. Kuiper niet over de zomerkade heen kon en schipper van IJken de steven kon wenden en weer naar de haven van Eemnes terug kon varen.

In die nacht, dat het zeewater zo hoog stond, begon de klok van de toren te luiden omdat de toestand zo kritiek was.

Dat was erg angstig. Wij konden aan de haven met een roeiboot helemaal om het huis varen; langs alle huizen zoals van Dop, Staal en D. Mol, tot aan A. de Bruin toe.

Het water begon iets te zakken. De volgende dag moest alles worden schoongemaakt. De kelders, kamers en schuren, alles was bedekt met een laag klei; dat was voor de mensen geen lolletje! Wel voor de boeren

er werd namelijk nooit gemest in de polder. Dat was ook niet nodig door al de klei die met het water meekwam.

Als het zeewater over de maatpolder stroomde werd aan het eind van de Meentweg en ook aan de sluis, een lantaarn aangestoken met gewoon wit licht; als hier de polder onder liep, dan werd een tweede lantaarn aangestoken met rood licht en moesten de mensen gaan pakken.

Op de boerderij aan de sluis woonde de familie Scherpenzeel. Toen het water op het hoogst was stonden de koeien net nog met de koppen boven water. Gelukkig ging het water toen zakken. Hiermede kom ik aan het einde van mijn verhaal.

Geschreven op stormdag 1 februari 1983.

J.Manten sr.

* De familie Manten had een kruidenierszaak (red.)
**Door H.Eek op de fiets gewaarschuwd, zoals hij ons vertelde op de dia-avond (red.).

Matteus Bell

Vele tientallen jaren diende Dr.Matteus Bell de gezondheidszorg in Eemnes. Meerdere keren was hij het onderwerp van gesprek in de vergadering van de gemeenteraad. En vaak ging het dan over een verhoging van tractement. Een glimlach konden wij niet onderdrukken als er weer een stuk boven water kwam, waarin Matteus, steeds weer met een nieuwe reden, om verhoging van zijn tractement verzocht.

In de archieven staat achter zijn naam vermeld: 'Genees-heel- en vroedmeester'.

Vele Eemnessertjes hielp hij op de wereld komen en als het zo uitkwam zorgde hij er ook nog voor, dat zij ingeschreven werden bij de burgerlijke stand. Eigenlijk was het best een interessante man, die het waard is om nu nog eens voor het voetlicht te halen.

Matteus Bell werd op 26-12-1784 gedoopt in de Buiten Wittevrouwenkerk te Utrecht. Hij was het tweede kind van Jacobus Bel, een boomkweker, en Antonia

Elzendoorn. De ouders huwden op 4 januari 1783 te Utrecht.

Als elfjarige jongeling duikt hij weer op in het 'naamregister' van de leerjongens, knechts en proevenelingen van het chirurgijns gilde te Utrecht. Geregistreerd staat: 20 juli 1796, Mathijs Bel, leerling bij Confrater S. van Delbaar.

Het was toen een vrij normaal verschijnsel dat kinderen, vanaf tien jaar al, onder de hoede kwamen van gevestigde chirurgijns, ook wel 'Meesters' genoemd. Dit bleek bij het nazien van de oude Gildeinschrijfboeken van de steden Utrecht en Amsterdam.

De leerlingentijd duurde als regel twee tot drie jaar, daarna werkte men een zelfde aantal jaren als knecht bij dezelfde Meester of verhuisde naar een ander.

Van Matteus vonden wij alleen gegevens over het eerste gedeelte van zijn opleiding. Waarschijnlijk was er verder weinig van hem te vinden, omdat zijn opleidingstijd samenviel met het begin van de Franse overheersing en het opheffen van de 'Gilden' in 1798.

Wel kennen wij de exameneisen, die in 1792 te Utrecht gesteld werden aan hen die de meesterproef af wilden leggen. Daarbij staat o.a. geschreven: *'Sij sullen moeten tonen dat zij wel ader laten kunnen en weten hoe veel bloed men ten Hoogsten tot Dienst der Sieken behoort af te trekken'*. Blijkbaar heeft Matteus zo'n examen met goed gevolg afgelegd, want omstreeks 1812 vestigt hij zich met vrouw en 2 kinderen als Chirurgijn in Eemnes.

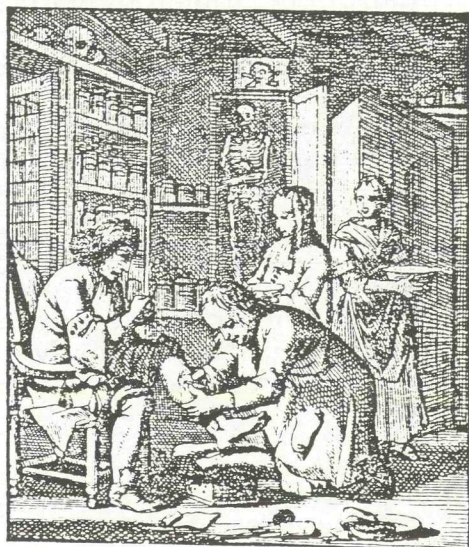
Omdat het huwelijk van Matteus met Maria v.d.Born rijk gezegend werd met kinderen, moest hij voortdurend om verhoging van tractement vragen. Het eerste verzoek om een vergoeding voor verleende diensten luidde aldus:

15 oktober 1813: 'De Municipale raad der gemeente Eemnes etc.etc. heeft staande de zitting, gehoord het verzoek van den Chirurgijn, Mattheus Bell, ge-admitteerd vroedmeester, wonende alhier, verklarende wijl hij aan de behoeftigen zijn dienst niet behoort te weigeren en van dezelve weinig of niet voor zijn moeiten en medicijnen kan genieten, dat
6-HKE

de municipale raad hem jaarlijks een matig tractement geliefde te gunnen; de Municipale raad het gewicht der zaak inziende en de reden gegrond vindende heeft besloten aan de gemelde Chirurgijn Mattheus Bell, zolang als hier nog geen vroedvrouw geplaatst is een tractement toe te staan van veertig gulden per jaar.
Aldus overeengekomen.'

De Chirurgijn.

't Herte is te sijn Verbonden, Van doodelyke Wonden.

*So eeniglit verbrooken Zy,
De Meester moeder haastig by,
Op dat het wyslyck word geneesen:
Maar of de ruykeloose Ziel,
In Spiess en Swaard van Sondenviel,
Daar schynd geen swaartigheid teweessen.*

Ruim twee jaar later was er sprake van dat Mattheus zich als dokter in Vleuten kon vestigen. De burgemeester kreeg daar weet van en probeerde, naar later bleek, met succes, Mattheus als plaatselijke chirurgijn te behouden.

Uit de notulen van de mun.raad, gemeenteraad 1811-1818: zitting van 28 juli 1816:

'Het plaatselijk bestuur buitengewoon geconvoceerd en vergaderd zijnde, is door de burgemeester aan de vergaderde leden kennis gegeven, stellig geïn-

formeerd te zijn dat de alhier fungerende heel- en vroedmeester Mattheus Bell, is beroepen om in de gemeente Vleuten als zodanig te gaan fungeren en zulks op een jaarlijks tractement van honderd en vijftig gulden, en vrije huishuur of woning. Verder is door de burgemeester aan de vergadering kennis gegeven, van goederhand verzekerd te zijn, dat Mattheus Bell wel voor het beroepen zou willen bedanken, mits hem van het plaatselijk bestuur alhier wordt toegestaan en geaccordeerd ene verhoging van tractement tot honderd vijftig gulden per jaar, zonder vrije huishuur of woning.

De leden der vergadering, hierover gedelibereerd hebbende en beseffende hoe nuttig en noodzakelijk het is een bekwaam en kundig heel- en vroedmeester op een plaats te hebben, alsmede aanmerkende dat genoemde Mattheus Bell algemeen als een zeer bekwaam en kundig mens als in deze wetenschap wordt geacht te zijn en daar en boven van goede getuigenissen dienaangaande van ervaren geneesheren is voorzien, heeft met eenparigheid van stemmen goedgevonden om aan Mattheus Bell een verhoging van tractement tot honderd vijftig gulden per jaar toe te staan'.

Nogmaals kreeg Mattheus het voor elkaar zijn tractement te verhogen!

Op 6 mei 1823 staat vermeld: dat om hem, Matteus Bell, een redelijk bestaan te verzekeren, daar hier veel minvermogende daggelders wonen, welke geen geneeskundige dienst (=behandeling) kunnen betalen, zijn tractement tot honderdtachtig gulden per jaar zal worden verhoogd.

In zo'n tien jaar tijd groeide het tractement van Matteus van veertig gulden tot de laatstgenoemde honderdtachtig gulden, voorwaar geen kleinigheid!

Red.aant.:

Het tractement dat de gemeente aan de arts toe-kende sloeg alleen op de diensten verricht aan patiënten die te arm waren om te betalen. Daarnaast genoot hij ook inkomen van patënten, die wel konden betalen voor de diensten van de dokter. In 1811 woonde in Eemnes één dokter, Joannis Karman, die zijn inkomen op f.600,-- 's jaars begrootte. Tevens woonde er ook de chirurgijn Gerrit Harder, die een inkomen van tussen de twee en driehonderd

gulden opgaf. Hiermee vergeleken komt ook M.Bell met zijn tractement en inkomsten van betalende patiënten aan een redelijk inkomen.

Incident rond Dr.Bell

Toen Dr.Bell nog woonde op het huis 'Berg en Eemzigt' (Wakkerendijk 128), naast 'Eemlust', speelde zich in 1821 het hier beschreven incident af.

Op 3 juli 1821 schreef de burgemeester van Eemnes aan de commandant van de stad Naarden een brief met ongeveer de volgende inhoud:

Hedenmiddag kwam de heer Bell, heel- en vroedmeester bij me en deed zijn beklag. Om elf uur vanmorgen, passeerde een detachement infanterie, bestaande uit acht soldaten zijn woning, welke op weg waren naar Naarden. De soldaten beledigden de heer Bell op verregaande wijze, door op zijn huisdeur te slaan en te stoten, tevens door hem te molesteren en te dreigen!

Zij verlangden van hem dat hij mee zou gaan door de bouwlanden naar Laren* en zo hij dat niet deed, dreigden de soldaten verder, dan zouden ze hem nog wel eens krijgen!

De heer Bell trachtte hen tot andere gedachten te brengen en zei hen dat hij over deze behandeling zijn beklag zou doen bij hun commandant. Daarna spraken zij in de laagste termen over hun commandant en bleven de heer Bell honen en beledigen. Het was zo erg dat zijn vrouw en kinderen daarvan dodelijk schrokken.

De brief eindigde met het verzoek om de schuldigen te straffen, daar de commandant ook wel zou begrijpen, dat zulke ongeregeldheden in het vervolg geen plaats meer mochten hebben, althans de vreedzame inwoners daarvoor te behoeden.

*(Naast Eemlust heeft waarschijnlijk een pad naar Laren gelopen. Dachten de soldaten hier soms een kortere weg naar Naarden te hebben?)

Er kwam al snel bericht uit Naarden waarin werd meegedeeld dat het een detachement van de 10e afdeling infanterie was geweest, dat van Arnhem naar Naarden ging en hier de ongeregeldheden veroorzaakt had.

Nogmaals berichtte de commandant aan de burgemeester, nu over een door zijn militairen afgelegde verklaring:

'Ten eerste kwam het vreemd voor dat de militairen een onbekend man gevraagd zouden hebben naar de weg van Naarden, terwijl zij lieden zelve (de militairen) de straatweg reeds naar Arnhem gepasseerd waren en er geen andere is dan deze weg welke naar Naarden zijn naam draagt.

Ten tweede dat de inwoner, welke zij (zoals zij verklaarden) gevraagd hadden naar de rechte (=goede) weg naar Naarden geen knecht heeft en bijgevolg deze niet kan roepen. (Bij de uitgaven van de gemeente in de 18e eeuw, komen we herhaaldelijk posten tegen als: 'Soldaten de weg na Amersfoort gewesen'. Zou hier een vast iemand voor aangesteld zijn, een vroege voorloper van de ANWB?)

Omdat de juiste toedracht van dit incident moeilijk meer te achterhalen was, luidde het besluit dat de gemelde inwoner, de heer Bell, verklaarde de zaak niet verder op de spits te willen drijven en het hierbij te willen houden, wanneer hij in het vervolg niet meer aan zulke onaangenaamheden blootgesteld zou worden. Verder de genoemde militairen een reprimande te geven en zich in 't vervolg geschikter te gedragen en de zaak voor afgedaan te beschouwen.

De persoon van Dr. Bell.

Uit het kopie-boek van verzonden brieven van de Gemeente Eemnes, 8 januari 1826.

Enkele regels uit een brief van de burgemeester aan de heer gouverneur, lieten wat meer licht schijnen op de persoon Mattheus Bell.

De brief sprak over hem als; heel- en vroedmeester der gemeente, die de rooms katholieke godsdienst beleed en zeer liberaal dacht. Ook was hij zeer toegedaan jegens het gouvernement van Z.M. de Koning. De eigenlijke inhoud van het schrijven was in hoofdzaak een verzoek om een studiebeurs voor de oudste zoon van Mattheus, 'Theodorus', veertien jaar oud zijnde en die geestelijke wenste te worden.

De burgemeester wist ook niet waar het geld vandaan te halen voor een beurs, daarvandaan speelde hij

het verzoek door aan de gouverneur.
Genoemde Theodorus wilde gaan studeren aan het
'Collegium philosophicum'. Mattheus vond van zich-
zelf en de zijnen dat hij een redelijk bestaan had,
doch daar hij een zwaar huisgezin van elf kinderen
te verzorgen had, kon hij de studie van zijn zoon
uit eigen middelen niet bekostigen en richtte via
de burgemeester een verzoek aan de gouverneur van
de Koning.

Heeft de gouverneur negatief beslist of is Theodo-
rus van gedachten veranderd? In ieder geval blijkt
hij later, net als zijn vader, heel- en vroedmees-
ter te zijn.

Een gouden medaille.

In 1836 ontving Dr. Bell een gouden medaille. Het
hoe en waarom wordt echter niet vermeld. Mogelijk
vanwege het feit dat de dokter 25 jaar werkzaam was
in Eemnes?

Beil voor de Ziel
VAN ZALIGER
DEN HEER
MATTHÆUS BEL.
*Gedurende 44 jaren Geneesheer te EEMNES; aldaar
overleden, in den ouderdom van 71 jaren en
11 maanden, den 27 November 1856, en
den 1 December opvolgend begraven
op het R. K. Kerkhof.*
— 1861 —
De wetenschap van den geneesheer, zal zijn
hoofd verheffen, en in het aanschijn der grooten
zal hij geprezen worden. — Eer (dan) den ge-
neesheer om de noodzakelijkheid; dewijl de Al-
terhoogste hem geschapen heeft. — Wees mijn
lot gedachtig; want zoo zal ook het nwe wezen:
mij gisteren, en u van daag.
ECCLESIASTICUS XXVIII.
Zalig is hij, die op de behoeftigen en armen
acht geeft; op den dag des ongeluks zal de heer
hem redden.
Ps. XL : 2.
Onze Vader..... Wees gegroet.....
Hij ruste in vrede!

Utrecht Wed. J. R. van Rossum, achter het Stadhuis.

In het Gem.Archief Eemnes lezen wij daarover de volgende ingekomen brief:

Aan de heer burgemeester van Eemnes, 13-4-1836.

Onderwerp; Medaille.

Ik heb de eer U.E.bij deze terug te doen zenden de gouden medaille voor de heer M.Bell, waarop nu de verandering van de initialen gerealiseerd is.

Ik verzoek U.E. deze aan de belanghebbende te willen uitreiken en mij de goede ontvangst hiervan te willen berichten.

Was getekend met:

De Staatsraad Gouverneur van de Provincie Utrecht.

Er bleek aanvankelijk i.p.v. M een J in gegraveerd te zijn.

Op 27 november 1856 komt er een einde aan het arbeidzame leven van onze dokter. Aantekeningen in het gemeente-archief van Eemnes laten zien, dat hij zich tot het laatste ogenblik heeft ingezet voor de gezondheid van de Eemnesser bevolking.

Wim Fecken.

Werkgroepen

tel.

Haven/Scheepvaart	W.Bary, Rietgors 16	82661
Monumenten	L.Lankreijer, Aartseveen	94-89198
Biblio/topografie	M.Achthoven, Fazantenhof	12-89856
Genealogie	H.van Hees, Geutoomserf	23 -89849
Recent verleden	idem.	

Dr. Bell en zijn nageslacht.

Dokter Mattheus Bell werd geboren te Utrecht in 1784, als zoon van *Jacobus Bel* en *Antonia Elzen-doorn*. Hij werd gedoopt op 26 december 1784 in de Buiten Wittevrouwenkerk te Utrecht. Op 5 augustus 1809 werd te Utrecht het huwelijk gesloten tussen *Mattheus Bell* en *Maria van den Born*, dochter van *Theodorus van den Born* en *Johanna Wintershoven*. Uit dit huwelijk zijn hoogstwaarschijnlijk de volgende 16 kinderen geboren:

1. *Jacobus Bell*

geb. ? 1810, overl. Eemnes 15-4-1816

2. *Theodorus Bell*, heel- en vroedmeester.

ged. Utrecht 6-2-1811, overl. Hoogland 28-1-1847

trouwt Eemnes 10-6-1840

Aaltje Buis.

Hij was van 1840 tot 1847 heel- en vroedmeester te Hoogland.

3. *Antony Nicolaas Bell*

geb. Eemnes 6-12-1812, overl. Doetinchem 15-11-1888

trouwt

Geentruida van der Heijden.

4. *Maria Johanna Bell*

geb. Eemnes 15-2-1814, overl. Amsterdam 27-11-1879

trouwt

Theodorus Bernardus van Boorn.

5. *Franciscus Bell*

geb. Eemnes 12-1-1815, overl. Eemnes 19-4-1832

6. *Jacoba Maria Bell*

geb. Eemnes 11-8-1816, overl. Eemnes 6-3-1818

7. *Wilhelmina Maria Bell*

geb. Eemnes 16-8-1817, overl. Eemnes 16-7-1906

trouwt Eemnes 17-2-1857

Mathijs Fokken, werkman.

8. *Jacobus Bell*, slijter in Amsterdam.

geb. Eemnes 16-12-1818, overl. ?

In 1860 opgenomen in een tehuis in Dordrecht i.v.m. zijn geestelijke gezondheid.

9. *Cornelia Maria Bell*

geb.Eemnes 18-2-1820, overl.Eemnes 20-10-1826

10. *Maria Antonia Bell*

geb.Eemnes 7-3-1821, overl.Eemnes 12-6-1839

11. *Johannes Cornelus Bell*

geb.Eemnes 3-9-1822, overl.Amsterdam 15-5-1907

Hij liet zich Hans Bell noemen. Van 1839 tot 1846 volgde hij aan de Rijksacademie te Amsterdam een opleiding tot tekenaar en graveur. Er bestaan nog kunstwerken die hij vervaardigd heeft. In 1858 werd hij benoemd tot directeur van een metaalfabriek.

12. *Mattheus Werenfridus Bell*

geb. Eemnes 5-9-1823. overl.Eemnes 24-10-1829

13. *Josina Maria Bell*

geb.Eemnes 23-10-1824, overl.Eemnes 20-9-1892

trouwt Eemnes 30-6-1852

Elbert Makker, zoon van *Frans Makker* en *Geentruij Ruijter*

Dit echtpaar woonde de eerste paar jaar na hun huwelijk in Eemnes. In de periode 1857-1860 woonden Elbert en Sientje in Blaricum op de hoek van de Waterschapslaan en de Eemnesserweg. De boerderij die ze bewoonden is afgebrand, vandaar dat die plaats nog lang 'Het Verbrande Erf' werd genoemd. Daarna lieten ze in Eemnes een nieuwe boerderij bouwen: de nog bestaande boerderij Wakkerendijk 248/250 'Eva's Hoeve' genaamd, tegenwoordig bewoond door Groenestein. (Voorgevel draagt jaartal 1860)

Op deze boerderij bleven Elbert, de boer en Sientje, de dochter van de dokter, wonen tot hun dood in 1892. Ze kregen 7 kinderen, waaruit een talrijk nageslacht is voortgekomen. Veel Eemnessers stammen via Sientje Bell af van Dokter Mattheus Bell.

Bij dit artikel vindt u een schema met een globaal overzicht van deze nakomelingen. Opvallend is het voortleven van de naam *Josina*, die heel wat Eemnesser vrouwen te danken hebben aan Josina Bell.

(vervolg pag. 19).

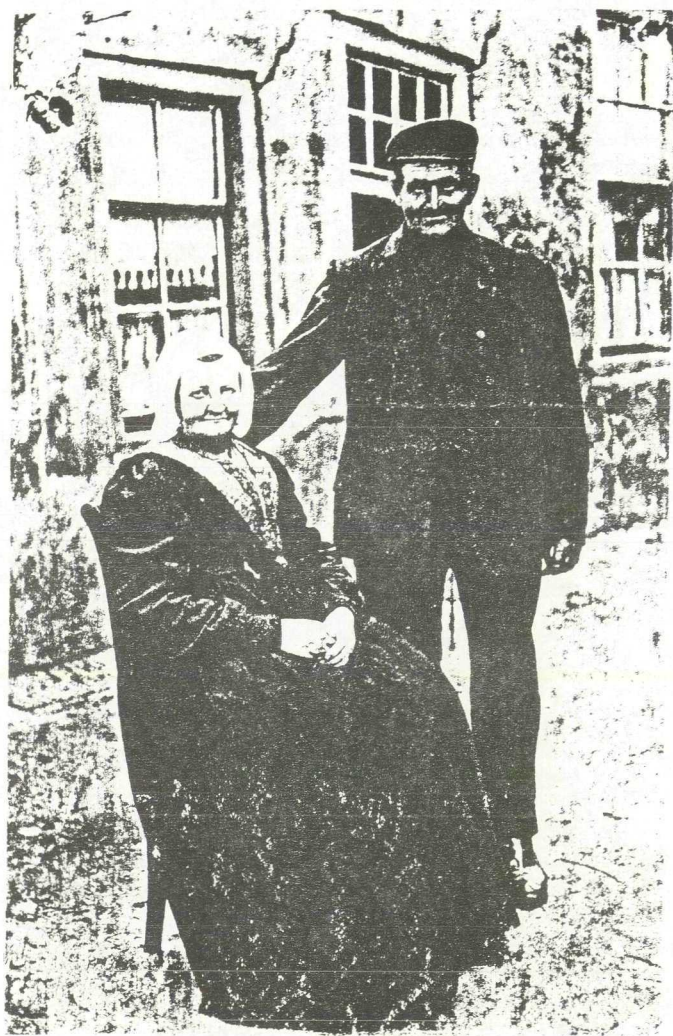

foto van het echtpaar:

Petronella Makker (1860-1943),
kleindochter van Dr. Bell en
Gijs Hilhorst (1858-1942)

MATHEUS BELL
TROUWT
MARIA VAN DEN BORN

WILHELMINA - MARIA
(1817 - 1906)

TR.

MATHIJS FOKKEN
(1829 - 1903)

ARMEN FOKKEN

FRANCISCUS -
JOHANNES
(1853 - 1906)

MARIA -
WILHELMINA
(1854 - 1942)

TR.

JAN LUIJF
ZOUAAF
(1847 - 1916)

GEERTRUIDA
BARBARA
(1855 - 1933)

TR.

GIJSBERTUS
GIESKEN
(1854 - 1900)

↓
- HENDRIK
(1879 - 1959)
TR.

1) J. VALKENET
2) A. LITMAATH

- SIENTJE
(1881 - 1936)
TR.
A. DE BRUIJN

- ELBERT
SCHOOLMEESTER

- JAN
(1893 - 1945)
TR.
A. JANSSEN

↓
O.A.
- WIJNAND
(1886 - 1964)
TR.

M.V. KLEINW
- SIENTJE
(1892 - 1977)
TR.
J. V. WEGEN

- GYS
(1897 - 1980)
TR.

TH. HORST
- ELBERT
TR.
A. SCHOUTER

1784 - 1856)

(1787 - 1851)

OSINA - MARIA

1824 - 1892)

TR.

ALBERT MAKKER

1818 - 1892)

EEMNESSER

NAKOMELINGEN VAN

DOKTER

MATHEUS BELL

MATHEUS-
JOHANNES
(1859 - 1914)

TR.

- 1) ANTJE GRIFT
- 2) GEERTRUIDA
v. MIDDELAAR
(1870 - 1953)

↓
O.A.
UIT

2^e HUWELIJK:

- ELBERT
(1911 -)
TR.
R. v. 'T KLOOSTER

PETRONELLA-
MARIA
(1860 - 1943)

TR.

- GIJS
HILHORST
(1858 - 1942)

↓
O.A.

- JAN
(1897 - 1981)
TR.
R. v. D. ZWAAN

- SIENTJE
(1899 - 1918)
SLACHTOFFER
SPAANSE
GRIEP

- BARBARA
(1900 - 1968)
TR.
W. v. HAMERS-
VELD

JACOBUS
(1862 - 1937)

TR.

- ANTJE
PUYK

JOHANNES-
FRANCISCUS
(1865 - 1943)

TR.

- WILHELMINA
ELDERS
(1879 - 1953)

↓
O.A.

- ELBERT
(1912 - 1976)
TR.
W. v. LOGTENSTEIN
- SIENTJE
TR.
P. v. MIDDELAAR
- CLEMENTIA
TR.
T. v. D. WARDT
- MARIE
TR.
G. BOKKERS
- JAAP
TR.
M. BROUWER

J. B. van Duurs.

Mr Bell-

J. C. Bell

J. Bell

W. Bell

C. Bell

E. Harker

W. J. Bell

C. Bell

W. Verduin

W. Bruijs

J. A. Hamer

J. van Hoering

P. Groth

A. Pen

notaris

Cherregistrere.

Handtekeningen van de kinderen van Dr. Bell 1857.

14. *Wilhelmus Johannes Bell*

geb.Eemnes 14-1-1826, overl.Baarn 16-12-1884

trouwt

Maria Louisa van Boom.

Hij was scheepsdokter en woonde tot begin 1883 nog in Eemnes. Daarna vestigde hij zich in Baarn.

15. *Cornelia Maria Bell*

geb.Eemnes 6-12-1827, overl. ?

trouwt

Bernardus Veenbrink, koopman.

Dit echtpaar woonde in IJsselstein.

16. *Didericus Theodorus Bell*

geb.Eemnes 2-6-1829, overl.Eemnes 24-9-1829

Tot zover dit indrukwekkende familie-overzicht. Iedereen die meer weet over het leven en werken van Dokter Bell zal de Historische Kring Eemnes een plezier kunnen doen met zijn of haar verhalen. U kunt o.a. altijd terecht bij de schrijver van dit overzicht.

Henk van Hees,

Geutoomserf 23,

Eemnes.

tel. 02153-89849.

Naschrift:

tijdens het onderzoek is aangetroffen de
schrijfwijze:Mattheus,Matteus,Matheus(red.)

Het huis van Dr. Bell.

Diverse naspeuringen hebben nieuwe gegevens opgeleverd over het huis waar Dr.Bell van 1832 tot 1856 heeft gewoond: Wakkerendijk 166.

Zoals al te lezen was in de 4e jaarg. no.1 van ons HKE-tijdschrift, wordt het huis in 1870 beschreven als '*heerenhuizinghe met afzonderlijke steenen schuur, stookhuis, koepel en verder getimmerde*'. Als de erfgenamen van Dr.Bell het in 1857 verkopen, wordt het beschreven als '*heerenhuizinge met annexe*'

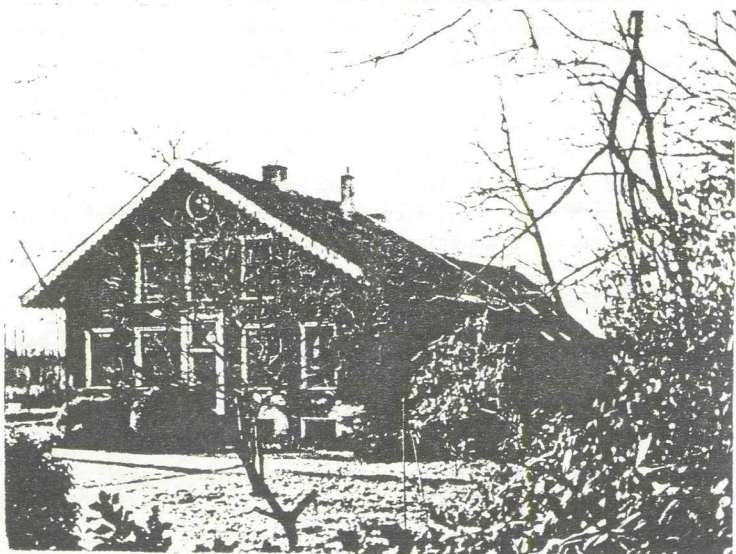
boerderij, schuur, hooiberg en loods met moestuin en boomgaard'.

Dr. Bell heeft het op 18 okt. 1832 gekocht van Pieter Jansen Hilhorst uit Soest als *'boerenhofstede, bestaande uit een huizinge zijnde een boerenwoning, voorzien van stalling voor paarden en hoornvee, schuur, hooiberg en moestuin'.*

Deze P.J. Hilhorst heeft het op 15 mei 1823 gekocht van Gerrit Stalenhoef, wiens vader Aart het weer gekocht heeft van de erfgenamen van Cornelis Bieshaar op 18 maart 1813. Dan wordt het beschreven als *'huizinge, zijnde een boerenwoning met berg (=hooiberg) en schuur, tuin en erve'.*

Het verschil tussen de beschrijvingen van vóór 1832 (*'boerenwoning'*) en ná 1857 (*'heerenhuizinge'*) rechtvaardigt m.i. de gedachte, dat in de periode van 1832 tot 1857 het hoge voorhuis is gebouwd (zie foto). Hoe dit gedaan is, is te reconstrueren, doordat er op bepaalde punten nog restanten van de oude boerderij te zien zijn.

Zo is in de bovenhoeken van één van de binnenmuren nog goed te zien dat daar voorheen het dak heeft gezeten, op dezelfde hoogte als zich nu het dak van het achterste deel van het huis bevindt, dat dateert uit de 18e eeuw.

Wakkerendijk 166

Bovendien bevindt zich in de kelder, aan de noordelijke zijmuur, een kleinere kelder, waarin nog een (dichtgemetseld) raampje te zien is van hetzelfde model en op dezelfde plaats als zoveel boerderijen hebben. De muur waarin dit raampje zit (de vroegere voorgevel dus), staat ± 1.50 m. achter de huidige voorgevel.

Ook zijn bij een verbouwing van ± 10 jaar geleden resten gevonden van 2 schouwen, één in het voorhuis en één meer naar achteren.

Uit dit alles blijkt, dat het huis voor 1832 een boerderij is geweest, die ± 1.50 m. korter was dan het huidige huis en met een dak van dezelfde hoogte als het achterhuis.

De grond, die nu bij het huis hoort, beslaat twee erven, het *Klaas Cousen* en het *Jan Brandse erf*; in 1723 stonden hier nog twee aparte huizen op. Deze zijn van 1702-1738 gezamenlijk bezit van de familie Cramer en de aan hen verwante familie Gelinck.

In 1738 wordt het geheel verkocht aan Jan Jansen Bieshaar, in wiens familie het blijft tot 1813. Zij hebben er, net als Dr. Bell, steeds zelf gewoond, wat verder lang niet altijd het geval is geweest.

Of er voor 1702 al iemand woonde weten we niet. Wel was het Klaas Cousen erf in 1599 in bezit van Geert Gijsberts weduwe met haar kinderen, Rutger Jansz en Theun Meijnsen. Van het Jan Brandse erf zijn in 1599 ± 8 mensen gezamenlijk eigenaar, waaronder diezelfde Rutger Jansz en Cors Jacobsen, wiens weduwe het met haar kinderen in gebruik heeft. Of zij hier of elders woonde en of er bebouwing stond in die tijd is (nog) in de 'nevelen van het verleden' verborgen.

Livia Lankreijer.

Eemnesser mutsen, deel 2.

In het HKE-blad nr.3 van 1982 schreef ik een stukje over Eemnesser mutsen. Inmiddels ben ik er wat meer over aan de weet gekomen. De volgende twee soorten kwamen hier het meeste voor.

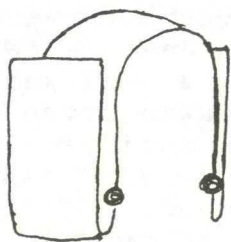
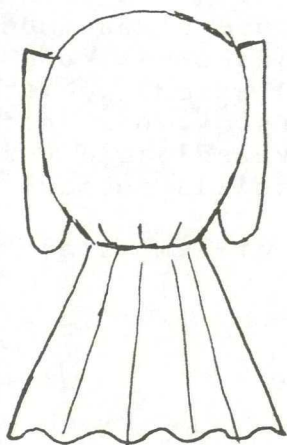
De vierkante muts (zie ill.1 en foto) werd gedragen door protestantse vrouwen en was afkomstig uit de richting van Soest, Amersfoort, Hoevelaken, Hoogland, etc.. Het oorijzer was ± 8 cm. breed, meestal van zilver. Er zaten 2 kleine gouden stiften aan (a), waaraan de stof van de muts met gouden spelden ter hoogte van de mond werd vastgezet.

J. B. Brentzel
 Fotograf van
 H. M. de Koningin Moudan

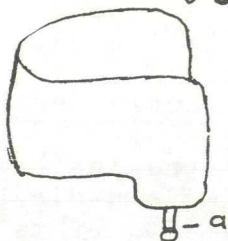
AMERSFOORT

ill. 1

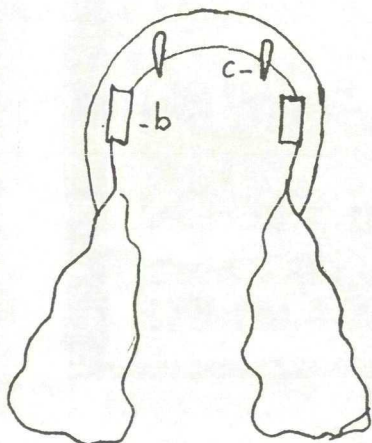
achter

voor

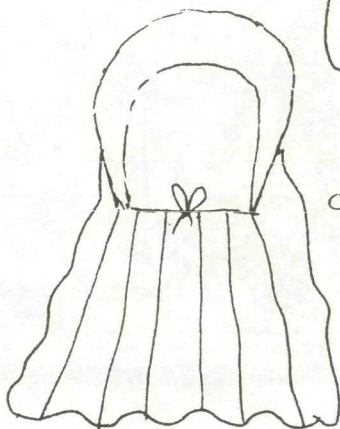

oorijzer

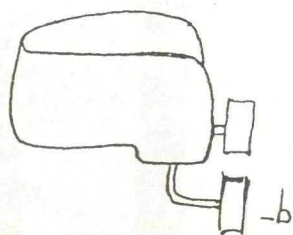
De kap (zie ill.2) behoorde bij de katholieke dracht en kwam ook veel voor in het Gooi, met name in Laren en Blaricum. Het oorijzer, ± 7 cm. breed, was van goud of zilver met rechthoekige boeken (b) eraan, die soms heel fraai bewerkt waren.

voor

achter

oorijzer

ill. 2

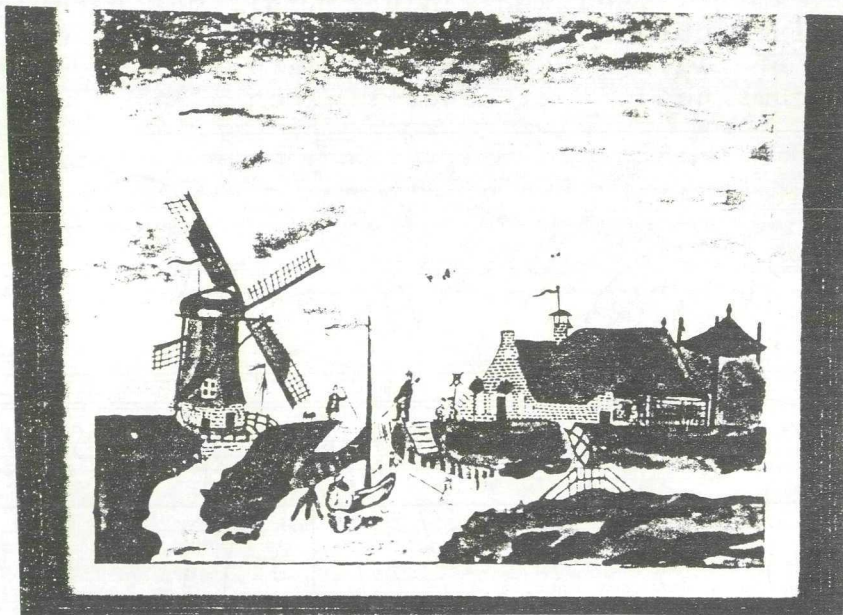
Boven het voorhoofd werden twee, eveneens vaak mooi bewerkte, gouden spelden in de kap gestoken. Voor deze kap was ± 4 el kant nodig (1 el=68 cm) . Niet alleen het maken ervan was een kunststuk, ook voor het wassen en stijven was heel wat vaardigheid vereist. Dit werk werd dan ook door speciale mutsenwassters gedaan.

Te zijner tijd hoop ik u nog meer over Eemnesser mutsen te kunnen vertellen!

Livia Lankreijer.

De molen aan de Eemnesser Vaart.

Dit jaar is het precies honderd jaar geleden, dat besloten is de molen, die bij het sluisje aan de Vaart gestaan heeft, af te breken (zie afbeelding schilderij). Een goede reden om eens dieper in te gaan op dit onderwerp.

Sluis te Eemnes tot 1883.
Aquarel door S.de Jong-Laren.
(naar een foto van de heer Smink)

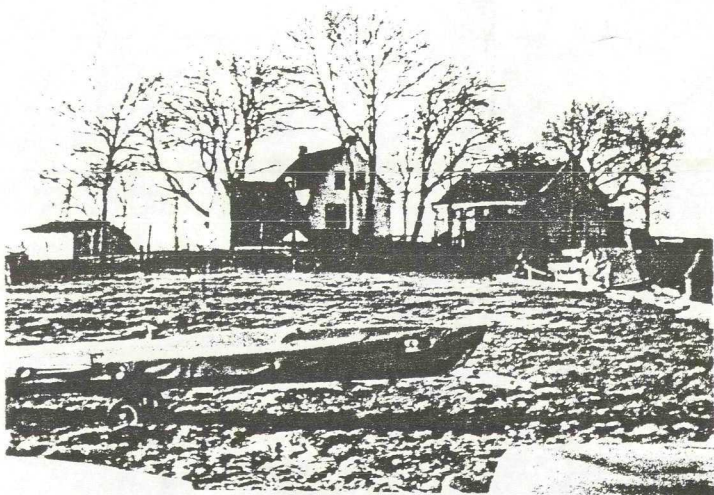
Om de polders droog en bruikbaar te houden heeft men van oudsher gezocht naar de beste middelen hiertoe. Al $\pm$ 1590 stond er voor dit doel een windwatermolen (= een molen die gebruik maakt van de wind om water te verplaatsen) ter hoogte van de zomerdijk recht achter de Pieterskerk (= het Dikke Torentje)

Deze is kort na 1640 afgebroken omdat de voorkeur gegeven werd aan een sluis op diezelfde plaats boven herstel van de molen.

Al in 1648 blijkt deze sluis niet te voldoen, maar het duurt tot 1791 voordat tot de bouw wordt overgegaan van een nieuwe windwatermolen, in dit geval aan de Vaart.

Molenmaker Timmers moest ter voorbereiding de polder inspekteren en bestek en berekening maken. Het werk werd voor f 10.700,-- aangenomen door Heyn Feddrijs uit Lemmer en moest compleet worden opgeleverd: 'tot de sleutel van de deur.'

De molenaar kreeg er een gratis woning (het huis, waar nu nog de fam. Bruinekoel woont, rechts te zien op het schilderij, en mocht bovendien vrij vissen met fuiken en aalkorven in de molenvliet. Zijn jaarinkomen bedroeg f 70,--, te betalen in twee halfjaarlijkse termijnen.

Links het 'Hamersveld-huis',
rechts het (nu oude) elektr.emaal.

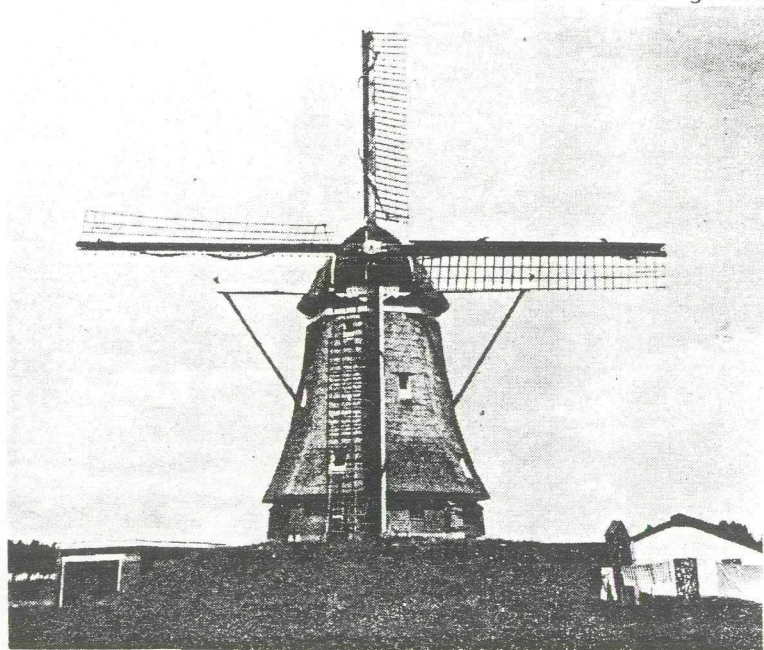
In 1808 was dit salaris opgelopen tot f 125,-- . Molenaar Jan Scherpenzeel kon hier bij goed werk nog f 25,-- bovenop verdienen. Tot 1916 hebben er op die plek Scherpenzeels gewoond; rond 1880 zullen zij ook nog wel andere bijverdiensten gehad hebben, want er is in dat jaar een tapvergunning aan hen afgegeven.

Regelmatig moesten er onderdelen van de molen vervangen worden. Het bouwen van een stoomgemaal (tot 1921 op kolen gestookt, daarna elektrisch) in 1883 zal in de ogen van de tijdgenoten vast een hele vooruitgang zijn geweest, maar het kostte Eemnes wel een heel mooie molen.

Hij werd in 1883 verkocht en afgebroken tot aan de le balklaag. Ook het scheprad en het grote wiel bleven zitten. Op de na afbraak ontstane zeshoekige ondergrond werd de woning voor de machinist van het stoomgemaal gebouwd, nu bewoond door de fam. Hamersveld (zie foto)

In 1884 werd de molen in Ovezande, bij Borssele,

In alle glorie: de molen momenteel te Borsele (voorm. gem. Ovezande).

(Zeeland), weer opgebouwd, waar hij nog steeds als graanmolen staat (zie foto). Tot 1969 was hij gedeckt met hout en dakleer, daarna met riet. De Eemnesser herkomst valt af te leiden uit de baard, dit is een soort naambord, dat meestal aangebracht is onderaan de kap. Op de achterkant hiervan bleken bij de restauratie in 1969 het jaartal 1791 te staan en o.a. de initialen H.F. (= Heyn Feddrijs).

Zo blijkt, dat zelfs in Zeeland gegevens over de geschiedenis van Eemnes te vinden zijn!

Livia Lankreijer.

(gegevens o.a. ontleend aan G.S. Koeman-Pael: 'Eemnes en zijn molens' en M. v. Hoogstratem 'De Molens van Zeeland')

De Koopmansrekeningen van 1845.

Allerlei ontwikkelingen door de eeuwen heen zijn nodig geweest om de Nederlanden tot één natie te smeden. Aanvankelijk kende elk stadje, Hertogdom of Bisschoppelijk Gewest eigen maatschappelijke ontwikkelingen.

Zo bestonden er in ons land talrijke getallen en rekenstelsels, sinds mensenheugenis ontwikkeld en aangepast aan de plaatselijke maatstaven.

Met name in het ambtelijk en economisch verkeer vormde deze veelheid van stelsels een grote belemmering.

Er was een buitenlandse invloed voor nodig om hierin de nodige eenheid te brengen. Niet dat ook hier te lande geen pogingen waren gedaan om eenheid te brengen in de vele stelsels. Al in 1639 probeerde de Staten van Zeeland in alle plaatsen van dit gewest dezelfde maten en gewichten in te voeren. En op 1 december 1664 kort na de uitvinding van het slingeruurwerk deed Christiaan Huygens een voorstel om de lengte van de secondenslinger als algemene lengtemaat in te voeren, gekoppeld aan een tiendelige onderverdeling van de lengtemaat.

Maar zoals gezegd was er een buitenlandse mogend-

heid nodig om in de Nederlanden eenheid in het getallen en rekenstelsel te brengen. Nadat in 1795 de Franse troepen ons land waren binnengevallen, werd de Bataafse Republiek in 1810 bij Frankrijk ingelijfd en werd Lodewijk Napoleon koning van Holland.

In opdracht van de Franse regering was tussen 1792 en 1798 door een commissie, waarin alle door Napoleon veroverde landen waren vertegenwoordigd, een grondeenheid voor lengte en gewicht bepaald die in 1800 in Frankrijk officieel werd ingevoerd en op 8 juni 1819 bij Koninklijk Besluit in de Nederlanden werd aangenomen. Het stelsel zou op 1-1-1821 worden ingevoerd, om het nieuwe stelsel op juiste wijze ingevoerd te krijgen in de samenleving was het noodzakelijk het onderwijs erop af te stemmen. Hiertoe werd in 1845 ondermeer een rekenboek uitgegeven onder de naam *Koopmansrekeningen*. Naast een aantal omrekenstabellen van de belangrijkste oude maten en gewichten in het 'Système Metrique' geeft het boekje een aardig inzicht in een aantal aspecten uit het leven van alle dag van de 19e eeuw. Bijvoorbeeld van de produkten die men voortbracht, verbruikte en verhandelde. Maar ook over bepaalde machtsverhoudingen die oorzaak waren van afwijkingen van het nieuwe metrieke stelsel; waar bijvoorbeeld de Amsterdamse graanhandelaren op de Amsterdamse Korenmarkt de oude 'Amsterdamse marktschepel' bleven hanteren, omdat de nieuwe 'Nederlandse Schepel' een te kleine inhoudsmaat zou zijn.

De meeste wijnen en ook bijvoorbeeld koolzaad werden nog in fvl (vlaamse ponden) berekend; waarbij een fvl op ongeveer 6 gulden kwam. Ook bleef het afwegen van medicinale kruiden het oude medicinale pond voorlopig gehandhaafd, omwille van de menselijke veiligheid.

Als de inhoud van het boekje aansluit bij de werkelijkheid van de 19e eeuw, dringt de indruk zich op dat Nederland in die tijd voornamelijk een handelsnatie was. De in de *Koopmansrekeningen* opgenomen opgaven gaan ondermeer over boter uit Leiden, tarwe uit Polen of Pruisen, gerst uit Maagdenburg of zijde uit Milaan. De produkten waren lange tijd onderweg en hiermee wordt ook in de opgaven rekening gehouden bij de kostenaspect-

ten. Vaste verpakkingen kende men eigenlijk niet, al werden een aantal produkten wel in standaardhoeveelheden verhandeld. Een brood woog bijvoorbeeld ca 6 kg, een roggebroomd: 3 kg. Zo'n roggebroomd kostte dan 27 cent.

Daarvoor had de korenkoper de rogge voor 5 cent per kg ingekocht. Hij verkocht het roggemeel voor bijna 8 cent per kg aan de bakker. Door het bakken voegt de bakker dus zo'n 3 cent per brood aan waarde toe.

Of de winkelier die vlas inkoopt tegen 60 cent de kilo om er laken van te laten maken. Het laten spinnen kost hem 55 cent per kg en koken kost 5 cent de kilo. Van de 6 kg verwerkte vlas blijft 5 kg bruikbaar materiaal over. Elke kg levert 3,125 meter linnen op; bleekloon bedraagt 7,5 cent per meter. De bewerking kost verder nog zo'n 11 cent per meter. Een meter linnen kost op deze manier 64 $\frac{1}{2}$ cent.

Een werkweek bijvoorbeeld telde 5 $\frac{1}{2}$ dag met werkdagen van 10 uur.

Al deze gegevens zijn in de Koopmansrekeningen te vinden. Hier en daar zal de werkelijkheid wel eens geweld worden aangedaan, maar over het algemeen geeft het boekje toch een aardig inzicht in het leven van die dagen rond 1850.

Als afsluiting laten we nog een paar voorbeelden volgen:

1. Wat zullen belooopen 18 last 5 ton IJle haring, waaronder zijn 7 last wrakken, waarvan 3 wrakke niet meer dan 2 goede waard zijn, a 147 $\frac{1}{2}$ gulden het goede last? (N.B. 1 last = 3000 kg).
2. Zoo een wijnkooper koopt drie soorten van wijn van elk even veel en wel van 35 cents, van 42 $\frac{1}{2}$ cents en ook van 47 $\frac{1}{2}$ cents de Nederlandse Kan. Op hoeveel komt hem de Nederlandse kan door elkander? (N.B. 1 kan = 1 liter)
3. Een traankoper had in zijn pakhuis liggen 56 kwarteelen, 7 steekkannen walvischtraan, welke hem ingekocht komen op f 78,65 per kwarteel en f 27,92 onkosten. Door inbraak zijn hem 6 vaten waarin 10,75 Nederlandse vaten ontstolen. Voor hoeveel moet hij nu wel het Nederlandse

vat verkopen om deze schade vergoed te krijgen en bovendien nog 100 daalders te winnen? (1 Nederlands vat = 100 liter; 1 daalder = f 2,50; 1 kwarteel = 232,8 liter (1 kwarteel is bovendien 12 steekkannen)

Let vooral bij de laatste opgave op de pogingen van de koopman de schade geleden op de inbraak, op de consument, zoals dat nu heet, te verhalen. Veel succes bij het oplossen van de sommen.

Wim Bary

Mededelingen

Wij ontvingen van de Stichtse Culturele Raad een uitnodiging tot het bijwonen van de Historische Dag op 7 mei 1983 op Kasteel Groeneveld in Baarn.

Alle leden en donateurs van historische verenigingen en verzamelingen in de provincie Utrecht en andere belangstellenden worden hierbij uitgenodigd deel te nemen aan de Historische Dag 1983.

De opening van Kasteel Groeneveld als Nationaal Centrum voor Bos, Natuur en Landschap in mei 1982 is de aanleiding daar een bezoek te brengen. Het Kasteel is geheel gerestaureerd. Er wordt een permanente expositie ingericht, waarin uitgaande van Nederlandse landschapstypen, voorlichting wordt gegeven over flora en fauna, beheer van bos en natuurgebieden en hun relatie met de mens.

Daarnaast zijn er ruimten beschikbaar voor tijdelijke tentoonstellingen. Het bij het kasteel behorende park is ingericht in Engelse landschapsstijl en deels geheel hersteld.

Het programma ziet er als volgt uit:

10.30 - 11.00	- ontvangst met koffie
11.00 - 11.45	- inleiding over kasteel en park Groeneveld door de heer W. Paans, beheerder van het kasteel en een vertegenwoordiger van de houtvesterij Utrecht
11.45 - 13.00	- bezichtigingen kasteel en exposities

13.00 - 14.30 - lunch in het restaurant

14.30 - 16.00 - wandeling door het park

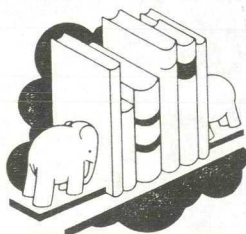
De kosten voor deelname aan de dag bedragen f 22,-
inklusief de lunch.

In verband met de ruimte in het kasteel en het restaurant is het aantal deelnemers aan een maximum gebonden.

Opgave voor deelname kunt u tot 27 april richten aan:

Stichtse Culturele Raad, Mariaplaats 51, 3511 LM Utrecht, (tel. 030-310307) met vermelding van naam en adres en onder gelijktijdig overmaken van het verschuldigde bedrag op gironummer 173931 of banknummer 21.84.69.136.

Bibliotheek

Tip voor onze nieuwe leden:

Alle reeds verschenen nummers van HKE, en ook andere lektuur, kunt u lenen van de HKE-bibliotheek. Even een afspraak maken met Marijke Achthoven, Fazantenhof 12, tel. 89856 en u hebt weer een paar gezellige uurtjes.

Wij ontvingen van de Koninklijke Nederlandse Akademie van Wetenschappen de volgende brief:

Graag zouden wij de abonnees van Uw tijdschrift op de hoogte willen brengen van de verschijning van deel 3 van de reeks Publikaties van het P.J. Meertens-Instituut:

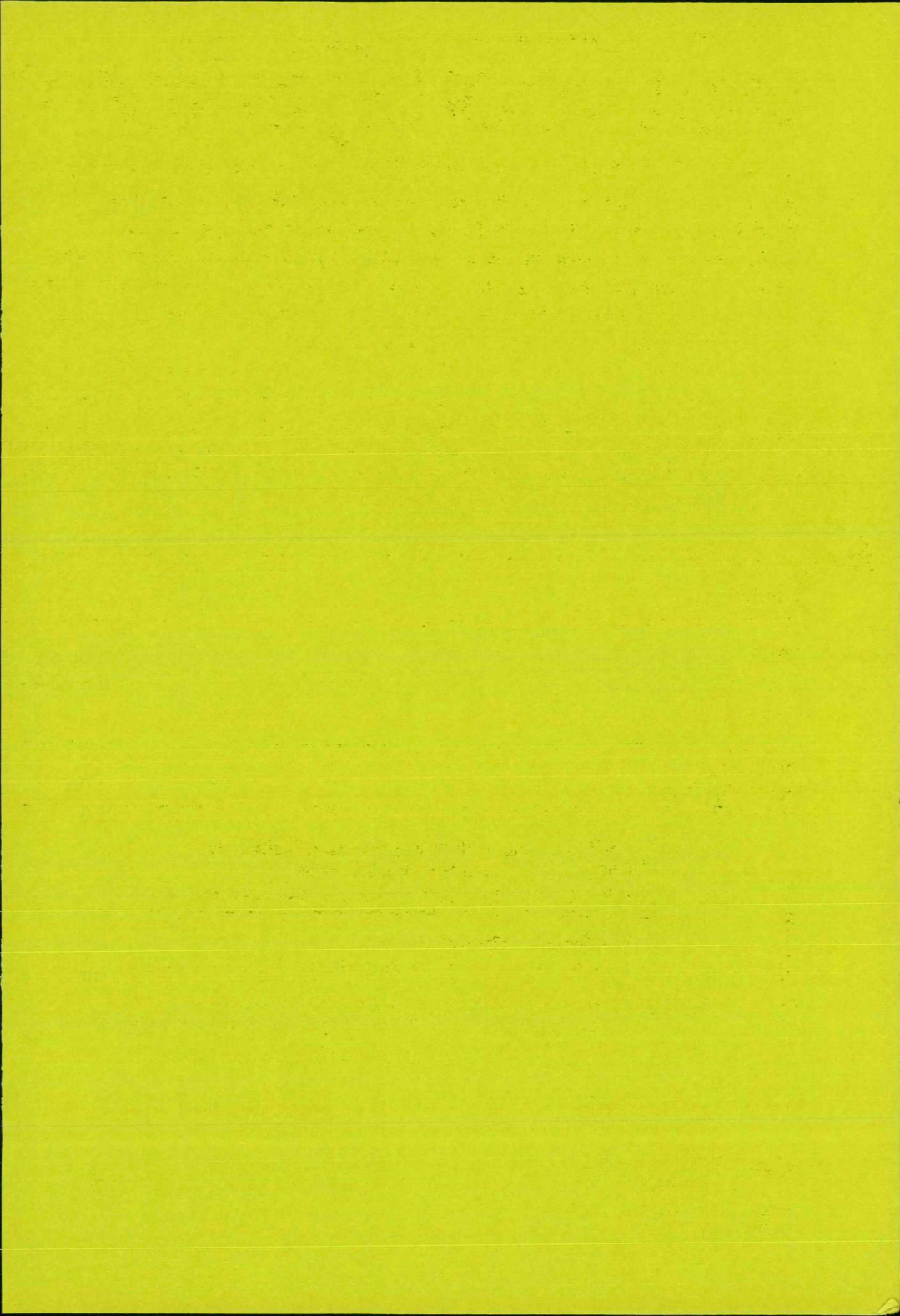
J.M. Verhoeff, de oude Nederlandse maten en gewichten. Amsterdam, P.J. Meertens-Instituut 1982. XVI + 132 blz. ISBN 90 70389 07 X. Prijs f 18,50 (in Nederland inclusief verzendkosten)

Rechtstreeks te bestellen bij het P.J. Meertens-Instituut, Postbus 19888, 100 GW Amsterdam, tel. 020-234698.

Dit boek biedt het meest volledige overzicht tot nu toe van de maten en gewichten die vroeger in ons land in gebruik geweest zijn, met daarnaast de omrekening ervan in de huidige metrieke waarde. Verder is achterin het werk een Woordenlijst opgenomen, waarin nader op de herkomst, de betekenis en verspreiding van de verschillende maten en gewichtsaanduidingen wordt ingegaan.

Nieuwe Leden (sinds sept. '82.)

J. Ruizendaal	Torenzicht 100
M.A. Kempenaar	Aartseveen 60
H.M.G. van Dort-v.d. Wende	Hasselaarlaan 54
J.W. van Moorst	Pascalstraat 71, Apeldoorn
P.H. Hoogland	Wakkerendijk 24
H. Hofmeester	Ruiterskamp 60
J. Blom	Meentweg 37
P.L.C.M. Keet	Meentweg 35
W. van IJken	Everserf 20
J. van Hamersveld	v. Tuylestraat 41,
	Hooglanderveen
P. van Dorrestein	den Bliklaan 27, Soest
C.A. van Zetten	v. Nes v. Meerkerkln. 24
	Kortenhoeft
C.J. v.d. Wardt	Zomertaling 6
M.A. v.d. Wardt	Patrijzenhof 103
P. Koppen	Wakkerendijk 202/204
J. Fennis	Hoge Larenseweg 316
	Hilversum
C. Hensbergen	Meentweg 15
J.C.W. van Schie	Wakkerendijk 268
Th.C.J. Vrakking	Drift 1a, Laren
E.H. van 't Klooster	Meentweg 91
C.G. Rigter	Kerklaan 3 Blaricum
W.A. Westerhuis	De Waag 28
E. Wortel	Wakkerendijk 36c
R.A.A. te Pas	Meentweg 81a
W. Verhoog	Meentweg 10
W. Ruijter-Makker	Dorpsstraat 15,
	Blaricum
P.C.G. v.d. Tweel	Meentweg 14
G.v.d. Tweel-v.d. Zwaan	Amersfoortseweg 27
	Bunschoten

(Dit is bestemd voor niet-leden van de Historische Kring Eemnes)

wat voorbij is komt

niet weerom': heet het gezegde. Toch zijn er veel mogelijkheden om bepaalde gebeurtenissen, zaken, dingen enz. 'aan de vergetelheid te ontrukken'.

Onze voorouders hebben zich daar ook reeds mee beziggehouden:

archieven vol met gegevens over woonplaatsen, familienamen, gebruiken, ambachten, landkaarten, prenten en nog vele andere interessante onderwerpen. Het is zinvol door bestudering van al deze gegevens uw inzicht te verrijken omtrent de historie van ons verleden.

Bent u ook geïnteresseerd, onze Historische Kring Eemnes zal u graag daarbij helpen en het is aan u onderstaande kaart in te vullen; in te leveren bij het secretariaat van HKE: *Raadhuyslaan 39 Eemnes, tel. 146 89 of: Fazantenhof 12, Eemnes, tel. 8 98 56.*

(Informeer ook eens bij uw vrienden en kennissen naar hun belangstelling voor HKE)

Datum :

Naam :

Adres :

Postcode /

Plaats / Telefoon

- ☐ heeft belangstelling voor de activiteiten der Historische Kring Eemnes (HKE).
Will hierover gaarne nadere informatie ontvangen.

- ☐ geeft zich op als lid van de Historische Kring Eemnes (HKE) à f 15,- per jaar.

- ☐ speciale belangstelling voor de werkgroep:
☐ Monumenten	☐ Biblio/Topografie	☐ Recent verleden
☐ Genealogie	☐ Haver/Scheepv.	☐ .

Handtekening:

□ ○ : Voorkeur aanstippen.

